

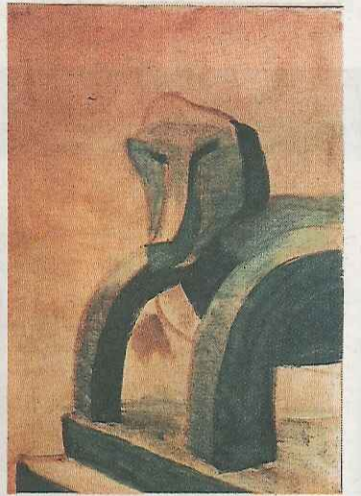
Konst

Examensutställning. Kungl Konsthögskolans studenter ställer ut

Foto: Petter Lehto/Kungl. Konsthögskolan

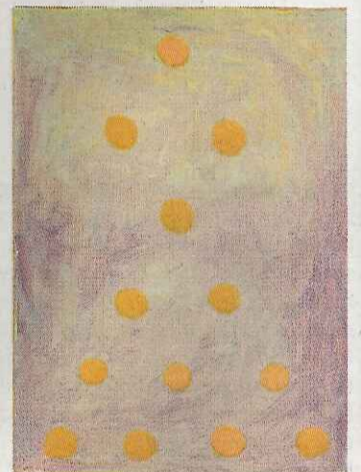

Vera Sjunnesson söker i sin videokonstinstallation efter grundaren av Dragongate, ett Kinainspirerat affärs- och kulturcentrum vid E4an utanför Gävle.

Ovan: Porträtt av en sfinxliknande elefantmänniska av Nils Johansson.

Nedan: Clara Gesang-Gottowts målningar är både romantiska och skenbart enkla.

Nytänd stjärna på videohimlen

Både Kungl Konsthögskolans studenter och besökarna på vårutställningarna skulle ha varit betjänta av en curator. Men Sinziana Ravini ser ändå intressanta målare, fascinerande berättare och en nytänkande videokonstnär.

"Vårutställningar 2013"

Kungl Konsthögskolan. Campus Konradsberg, Kungsholmen, Stockholm. Visas t o m 9/6.

● Att titta på vårutställningar är som att titta rakt in i framtiden. Hur kommer morgondagens konst att se ut? Vilka är de kommande stjärnorna? Efterparerna? Rebellerna?

Kungliga Konsthögskolans examensutställningar brukar fungera som kristallkuler in i framtiden, men de brukar också sammanfatta och ge ingångar i studenternas konstnärskap. Så är det inte i år. Beträktarna lämnar vind i vår i utställningen som i år äger rum längs två långa glaskorridorerna i Ellen Keyhuset på lärarhögskolans före detta bibliotek.

I katalogtexten skriver rektorn Måns Wrangé om en frågeställning som hemsökt den internationella intelligentsian i några år – idén om det gemensamma, the common. Det är synd att denna anda inte getts uttryck i utställningen och att det enda konstnärerna fått förhålla

sig till är det gemensamma fysiska rummet. Som betraktare känner man sig utesluten, för här får man varken ta del av vad som händer på skolan eller de intellektuella plattformarna som konstnärerna skapat sinsemellan.

Är det så man förbereder morgondagens konstnärer för institutioners och curatorers arbetsmetoder?

Men nu över till masterstudenterna. Utställningens absoluta stjärna är Vera Sjunnesson, som producerat en rad intressanta målningar. Min favorit är porträtten av en sfinxliknande elefantmänniska, målade i en melankolisk fin de siècle-symbolism. Även Clara Gesang-Gottowts skimrande målningar, som pendlar perfekt mellan abstraktion och figuration, lyckas förföra med sin spelade enkelhet. Måleriet har nog aldrig varit mer romantiskt!

Fast är det verkligen det? Här och där finns en och annan slapstick-artad vridning. I Gustaf Samrelius svärmiska solnedgång är solen fyrkantig.

Även kandidatstudenterna lyckas imponera på sina håll, men här är uttrycken mer brutala och absurdistiska. Fredrik Fermelin har gjort en gravkammarsliknande blackbox där man ser en man dansa halvnaken framför ett sandhav och John Willgren återbrukat nazistisk musik till sina videofilmade stadsskildringar.

En annan höjdpunkt är Carola Grahns bokprojekt "Lo och Proforsorn". Det är en välskriven berättelse med cliffhanger, som handlar om en konststudent som lyckas förföra en av lärarna på sin konsthögskola, för att omkullkasta såväl maktrelationer som institutionella konventioner. Vad är dikt? Sanning? Det är helt omöjligt att avgöra. Och det är här, i detta moraliska skuggland, som verket brinner som mest.

Här finns också en rad intressanta målare. En av de vidunderligaste är Nils Johansson, som producerat en rad mystiska målningar. Min favorit är porträtten av en sfinxliknande elefantmänniska, målade i en melankolisk fin de siècle-symbolism. Även Clara Gesang-Gottowts skimrande målningar, som pendlar perfekt mellan abstraktion och figuration, lyckas förföra med sin spelade enkelhet. Måleriet har nog aldrig varit mer romantiskt!

Fast är det verkligen det? Här och där finns en och annan slapstick-artad vridning. I Gustaf Samrelius svärmiska solnedgång är solen fyrkantig.

Även kandidatstudenterna lyckas

Till de mest rebelliska hör kickasskonstnären Mercedes Sturm-Lie som gjort en ömsom punkig, ömsom poetisk resa genom historiskt bortglömda platser i Europa. Hennes hemsida www.merzedessturm-lie.com är ett måste för alla som intresserar sig för innovativ performancekonst. Här har vi också det självnämnda geniet Andreas Fägerskiöld som vill förändra världen med sitt måleri, när han inte ligger i fosterställning. Hans bio är ett konstverk i sig. Jag hoppas verkligen att dessa konstnärer behåller sin radikaltet längre fram i livet.

Utställningen innehåller också

En av de mest spektakulära, nytänkande och roliga videokonstinstallationer jag har sett på väldigt länge.

stramare uttryck som Hedda Viås eleganta videofilm som krossar flera olika läkemedelstraditioner och mytologier, och här finns flera konstnärer som arbetar med performativt skrivande och framförande.

Vi är onekligen på väg in i en ny era där texten håller på att bli en konstform i sig. Min största behållning är att få komma hem, vandra genom de olika essäerna och konstnärsrepresentationerna i katalogen.

Det enda jag saknar är en övergripande text som erbjuder både en kartläggning och en djupare analys av konstnärernas alster. En text som också förklarar hur studenterna ser på måleri, performance och textproduktion i dag. Vilka frågor brottas de med? Vad är det som står på spel i respektive praktik eller inriktning? Och framför allt, vad vill de tillföra konstvärlden?

Vill man ta del av en mer diskursiv utställning och katalogproduktion, så får man titta på vad studenterna visar på konst- och arkitekturkursen "Aspectivity – seendets och avbildandets historia" (ledd av Jesper Nordahl) på Galleri Mejan. Här har Kungliga Konsthögskolans lejon vridit huvudet mot omvärlden, närmare bestämt Palestina.

Sinziana Ravini
konst@dn.se